

ระเบียบกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

ว่าด้วยการช่วยเหลือสตรีหรือครอบครัวที่ประสบปัญหาทางสังคม

พ.ศ. ๒๕๖๐

เพื่อให้การปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการสงเคราะห์ครอบครัวผู้มีรายได้น้อยเกิดความต่อเนื่องและสอดคล้องกับภารกิจที่ได้รับโอนมาตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยได้โอนอำนาจหน้าที่ บุคลากร และทรัพย์สินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานสตรีและครอบครัวจากกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการมาเป็นของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนกลุ่มเป้าหมายที่เป็นสตรีและครอบครัวที่ประสบปัญหาทางสังคม และจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขในเบื้องต้นเพื่อป้องกันไม่ให้นำไปสู่ปัญหาสังคมด้านอื่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ยกเลิกระเบียบกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ว่าด้วยการช่วยเหลือสตรีหรือครอบครัวที่ประสบปัญหาทางสังคม พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๒ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ว่าด้วยการช่วยเหลือสตรีหรือครอบครัวที่ประสบปัญหาทางสังคม พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๓ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“สตรีหรือครอบครัวที่ประสบปัญหาทางสังคม” หมายความว่า สตรีหรือครอบครัวผู้มีรายได้น้อย และประสบปัญหาความเดือดร้อนที่เกิดจากสาเหตุหัวหน้าครอบครัวถึงแก่ความตาย ถูกทอดทิ้ง ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เป็นคนสาบสูญ ต้องโทษจำคุกและถูกจำคุก เจ็บป่วยร้ายแรงจนไม่สามารถประกอบอาชีพได้ ผู้พันโทษที่ไม่สามารถประกอบอาชีพได้ ผู้ค้าประเวณี ผู้ประสบภัยพิบัติซึ่งไม่อาจคาดหมายได้ ผู้ประสบภาวะยากลำบากในการดำรงชีพ หรือผู้ประสบปัญหาทางสังคมอื่น ๆ ซึ่งจะต้องได้รับการแก้ไขโดยฉับพลันทันทีเพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาสังคมด้านอื่นตามมา

“ศูนย์เรียนรู้การพัฒนาสตรีและครอบครัว” หมายความว่า สถานสงเคราะห์และฝึกอาชีพสตรีหรือสถานสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี ซึ่งได้โอนมาสังกัดกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยมีเขตพื้นที่รับผิดชอบตามที่กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวประกาศกำหนด

“นักสังคมสงเคราะห์” หมายความว่า ข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งนักสังคมสงเคราะห์ และให้หมายความรวมถึงผู้ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวให้ปฏิบัติหน้าที่นักสังคมสงเคราะห์

“นักพัฒนาสังคม” หมายความว่า ข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งนักพัฒนาสังคม และให้หมายความรวมถึงผู้ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวให้ปฏิบัติหน้าที่นักพัฒนาสังคม

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

“กรม” หมายความว่า กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

ข้อ ๕ สตรีหรือครอบครัวที่ประสบปัญหาทางสังคมหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากบุคคลดังกล่าว ซึ่งประสงค์จะได้รับการช่วยเหลือจากกรม สามารถยื่นคำขอรับการช่วยเหลือได้ตามระเบียบนี้

ข้อ ๖ สถานที่ยื่นคำขอรับการช่วยเหลือ

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นคำขอรับการช่วยเหลือได้ที่กรมหรือสถานที่ที่กรมกำหนด

(๒) ในส่วนภูมิภาค ให้ยื่นคำขอรับการช่วยเหลือได้ที่ศูนย์เรียนรู้การพัฒนาสตรีและครอบครัว หรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด หรือสถานที่ที่หน่วยงานดังกล่าวกำหนด

ในการยื่นคำขอรับการช่วยเหลือตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้แบบคำขอตามที่กรมกำหนด พร้อมด้วยสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาเอกสารประจำตัวที่ทางราชการออกให้ และหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณี เช่น ใบมรณบัตร สำเนาใบสำคัญการหย่า สำเนาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล สำเนาหนังสือรับรองจากเรือนจำ ใบรับรองแพทย์ สำเนาหนังสือปล่อยตัวผู้ต้องโทษ สำเนาหนังสือกำหนดพื้นที่ประสบภัยพิบัติ หรือสำเนาหลักฐานการสมัครเข้ารับการฝึกอบรมที่ศูนย์เรียนรู้การพัฒนาสตรีและครอบครัว เป็นต้น

ข้อ ๗ วิธีการช่วยเหลือ ให้ดำเนินการตามหลักการสังคมสงเคราะห์ โดยเลือกวิธีการที่เหมาะสมกับสภาพปัญหาของผู้ยื่นคำขอรับการช่วยเหลือแต่ละราย ทั้งนี้ ให้นักสังคมสงเคราะห์หรือนักพัฒนาสังคมเป็นผู้ดำเนินการศึกษาพิจารณา ตรวจสอบข้อเท็จจริง วินิจฉัยปัญหา และติดตามผล ซึ่งในการดำเนินการดังกล่าวอาจเรียกหลักฐานประกอบการพิจารณาตามควรแก่กรณีก่อนเสนอความเห็นเพื่ออนุมัติ

ข้อ ๘ การอนุมัติเบิกจ่ายเงินหรือสิ่งของในการช่วยเหลือสตรีหรือครอบครัวที่ประสบปัญหาทางสังคม ให้เสนอต่ออธิบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้อนุมัติ

ข้อ ๙ การช่วยเหลือสตรีหรือครอบครัวที่ประสบปัญหาทางสังคมตามข้อ ๕ ให้ดำเนินการตามความจำเป็น ซึ่งอาจให้การช่วยเหลือด้านการเงินหรือสิ่งของเป็นวงเงินในการช่วยเหลือไม่เกินครั้งละสามพันบาทต่อครอบครัว และช่วยติดต่อกันไม่เกินสามครั้งต่อครอบครัวต่อปีงบประมาณ

ในกรณีมีความจำเป็นจะต้องให้การช่วยเหลือเกินกว่าที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง เนื่องจากสตรีหรือครอบครัวที่ประสบปัญหาทางสังคม ไม่ได้รับการช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่นและจะต้องได้รับการแก้ไขโดยฉับพลันทันทีเพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาสังคมด้านอื่นตามมา ให้อยู่ในดุลพินิจของอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด

ข้อ ๑๐ ในการช่วยเหลือสตรีหรือครอบครัวที่ประสบปัญหาทางสังคมตามข้อ ๙ อาจให้การช่วยเหลือตามรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้การช่วยเหลือเป็นค่าเครื่องอุปโภคบริโภคและหรือค่าใช้จ่ายในการครองชีพตามความจำเป็น

(๒) ให้การช่วยเหลือเป็นค่ารักษาพยาบาล เช่น ค่ายา ค่าอุปกรณ์การรักษา ค่าอาหารตามสถานพยาบาลของทางราชการสั่ง รวมถึงค่าพาหนะ และค่าอาหารระหว่างติดต่อรักษาพยาบาลเท่าที่จำเป็น เว้นแต่ในกรณีได้รับการช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่น

(๓) ค่าซ่อมแซมที่อยู่อาศัยเท่าที่จำเป็น

(๔) ให้การช่วยเหลือเป็นเงินทุนประกอบอาชีพ รวมถึงการรวมกลุ่มอาชีพ

(๕) กรณีอื่น ๆ เท่าที่จำเป็นตามที่อธิบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายอนุมัติเป็นการเฉพาะราย

นอกจากนี้อาจให้การช่วยเหลือโดยให้คำปรึกษา แนะนำ แก้ปัญหากรณีต่าง ๆ ตามหลักวิชาการ เช่น การประกอบอาชีพ การติดต่อหางานอาชีพ การคุ้มครองสวัสดิภาพบุคคลในครอบครัว การดำเนินการกับผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ และการเสริมสร้างหลักประกันของครอบครัว เป็นต้น

ข้อ ๑๑ ในการจัดหาสิ่งของเพื่อช่วยเหลือสตรีหรือครอบครัวที่ประสบปัญหาทางสังคมตามระเบียบนี้ ให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ ระเบียบว่าด้วยการพัสดุ และระเบียบหรือหลักเกณฑ์ของทางราชการที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๒ ให้หน่วยงานรายงานการเบิกจ่ายเงินหรือสิ่งของในการช่วยเหลือสตรีหรือครอบครัวที่ประสบปัญหาทางสังคมตามระเบียบนี้ให้กรมทราบทุกสามเดือน และเมื่อสิ้นปีงบประมาณให้สรุปผลการดำเนินงานรายงานให้กรมทราบด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

เลิศปัญญา บุรณบัณฑิต

อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว